

PICHÒTA FLOR

l'erba es totjorn mai verda outra part, pichòta flor

dins de garigas exòticas
d'isclas de ton enfança
vò lei montanhas de seuva
d'un volcan alvenchat
dins lei prats sens estaca
d'un parlar pasent
dins lei promessas dau neut
e l'idea qu'es mai doç
dins la debuta deis autrei
que dins lei braç dau pacient

mimòsa pudica em hé ieu
esconduda dei vistas e dei direcs
quites ara l'ombrum de laubre vielh
quites ara l'ombrum que t'estafa
per de prats embelits onte lo solen tusta
autra part es totjorn mai chucós
autra part es totjorn mai doç
que lei peiras rufas de la vida cada jorn

pichòta flor creissuda dau betum
veirem Belém belàu e dei doçors de pastel
pichòta flor dei barris de castèu
naissuda un jorn dins meis uèlha de castanha
ai pas tant l'amarum dei morelas
aimi mai lo gost just de l'amor UN
gost que mòrre a l'ombrum moderne
siáu l'òme demorat dei morre-porcins
pichòta flor de saladèla
au calabrun te vénon caçar ma bèla
aquelei barjacaires au beù parlar
dei prats mai verds
mai siáu lo ralh de la luna
siás regina de la feruna de luenh
son caçaires de mantunas
demòri ieu sens geina lo rei de tu, l'ina

se l'ancia èra lassa porriá èsser silenci
s'avaliscar e deixar l'astre èstre aiá,
mon pomastre quand descansi
pichòta flor mai
l'ombra e lei còdols que fugisses
t'an gardada dei becs
deis aucèus de maganha
e dau secat amor que n'es pas
que te cuelh un ser per te deixar tombar
tre que l'odor doça se'n va

e sovent lei floretas
que se sòmian flirtadas
acaban en boquet
embé d'autrei flors secas
qu'an quitat seis amors
per una erba mai verda
dins un prat inventat

REI DE LA LUNA

« ai enregat lo carraïron
que me disián menar
vèrs la dralha reiala
e tu tanben n'agantes un
trepadissa cambada
en subte dei rodans
ai estrassat ma ropa
ai bartassadas
e ponhut de sang viu
tot un long pergamin »

(Jòrgi Rebaul)

dirai un mòt vengut de ren

còr:
siáu de lutz, gigant de papier
siáu lo rei perdut dei jorns escafats

Siáu lo rei de la luna
Siás reina de la feruna
Siam leis armas de l'amarum
Leis aigas de la paluna
Leis anges desseparats
De ce que pareis sens masca
Siam leis èssers parats
Dei plagas de
Sa majestat dei moscas

Siás regina de lutz
Siáu rei de gaire pus
Siam enfants de mon taisum
Enfin l'aire de tu
Lei reires e sei parents
D'aquestei paraulas foscas
Son leis inseparats:
Lo sens aparat dei mòts
Que naissan dins ma boca

tèste a condurar de seda
terra vèusa tèsta seca
lèst per madurar la lenga
dins la seuva pas de deca
ma men coma la leca de lei
e dins mon còr paubi cada mòt
dins un parlar d'elèit
siáu lo rei de la luna
sobairan deçaupt
ancian saberut que saup pus
comptar leis estèlas
èri dei gigants
qu'an pas paur dau lendeman
ara siáu un enfant
bateu sens vèla
e sabi pas coma
far sens èla

es coma per
s'envolar sens alas
es coma perdre la vista
perdèri ma fortuna
sus de camins tòrts
e ara dins mon còr
i a pus gaire d'uman
vieu fugir lei gens
e dins meis vèlhs
passa lo temps
e siáu pus rei de ren
annin s'acaba mon cant

repic

parli dau mau de ma lenga
de tu que t'alienches
dei fremas valentas
e dei môtz de l'amor que va luenh
ò nineta faquem lei maletas
podem partir ensems
èstre inchalhents
ò polida siguem lèstes
fau que pus ren nos arreste
dins un chate nupcial
la calor de Caiena
e la lutz egipciana
quand èr. mindt
coma per oblidar
dins un sòm calent
que siam eliminats
dins un chaple viaiós
e pas televisat
siam lei reis de l'arena
transformats en betum
porriam partir e sens
patir ensems

e sensa perdre de temps
viure simpatic
porriam se fixar
mai en practica
parlam dau mau que nos tanca
de ieu que m'estaqui
de tu que t'escapes
de se remembrar lo temps
qu'èr. rei d'Itaca
siáu l'òme dei mila torns
aimi lo temps passat embé tu
siás regina de l'isla
ai popas Lucas siás ma Calipso
per lei mars passèri tant d'anciás
per tornar veire tei velhs
aguèri tant fe,
faguèri tant cantos
l'amor de luenh
dei temps ancians
e siáu pus ren de tot
viot que siáu pus rei de tu.

repic

« Auriáu aimat de te donar la man
quand ton cèu se fai bas, mon amic
quand lo freg monta e te nèga lo còr
e t'escana la vòtz e lo crid »

Miguèla

LEIS ALAS DAU TEMPS

• Ai escrich quauquei mòts
• Sus leis alas dau temps
• Leis armas son tant
• Escuras de còps

• Me faguèri mindt
• Sus lo vent dau desert
• Dau temps dau despart
• Venguèri pitòt

• Me'n anèri tant luenh
• Sens comptar lei sasons
• E coma un resson
• Tornèri mai bòn

• Faguèri de vòts
• Mbe' lei mans e leis uèlhas
• Lisqueta arvech
• Sarà uèi lo moment

l'a de gens que babon
coma lo temps passa
e ieu va sabi pas
coma lei tempèstas
passan sus la vida
e ieu va sabi tròp
s'ai paur es de dire
"t'e'n fagues pas"
l'a de gens sens saber tant
coma d'argent sens sabor
se siam ensem es que l'a
de sens encara
que siam d'aqueli gens encenciaus
fau que m'èn vagu suau
per tornar coma un magician
qu'ansin en sèt signes de ieu
sauprà au siáu e ligats coma siam
l'aurà pus de tempèsta en ton sen
rèsta ben coma biàs

fau qu'aguèriam fisança
coma nautrei fem
per tres cents ans au rem, nos,
bèla doça filha luenh
la vida simpla de quand eriam enfants

dins lo temps dei jorns d'avans
plegaviam d'aucun de papier
sus leis alas dau temps

t'espèri tant coma que la calma
venguesse dins ton esperit
e qu'espelime lo cant
de ton còr ferit en mila flors
per veire ton sorrire coma lei amics fan
passar ma man sus ta gauta frequeta
coma lei gens de l'amor fan
siam tu e ieu ensem
lei gens d'una legenda dau Corassan

"Veguèt de fudcs s'alucar dins lo
grand gorg de l'èr, o tremolar
coma de ciris de penitents o de
romieu caminant dins l'escur cap a
quauque nadal celestial.
Era aquí sol davant la nuòch coma
Dieu quand l'aguèt facha.
Sol e sens mans per lo distraire de
son eternitat."

Max Rouquette

PENSARAI EN TU

ai d'imatges sus mei dets
plagas de veritat
puèi que
sabi lei mòts que diés pas
taei lei mòts de ton jardin secret
lei paraulas pregondas
de ton còr
vien t'ei penas dien t'ei que
(en barrant leis uèlhs)
farian mièlhs de te laissar
perquè miàn l'emperor de ton còr
ai d'imatges sus mei dets plagas de veritat
puèi que
sabi lei mòts que diés pas e

Me'n anirai comptar lei sabons dens tu
Embè lo monde davans leis uèlhs
Pensarai en tu
T'esperarai detraàs lei mars e lei rius
Caminarai avans e puèi
Pensarai en tu

ai d'imatges sus mei dets
passi lo temps d'una cariatida siáu gaire aqui
plagas de veritat baga demeritada
maja pèras sos lei cadés
espèra de tant de decadas
esperit pena ferida
passi lo temps sensa gaire aguer ton aire a tu
ai d'arena sos mei pès
vòli ta gracia felina
còinada ferida de luenh
ange calma delicada
espèra lei terras decanas
espèri la plena polida
baumas Toleda
vòli veire sensa visa
vòli viure a la risca
seguir lo volar de la fista
respira la terra de canas
partirai luenh de mei tebaïdas se n'ai l'alen
prega Santa Rita avis van dedicar
vòli passar lei colonas
Eraclès ai la corona
siáu l'Endumion de la quista

a como é bom a gente amar
quando tem jeito pra dá
um amor firme a você

a tua face mimosa
os teus lábios cor de rosa
teu olhar me seduziu

MA CANÇON

Ai jamai pogut dire ma cançon

ai d'arena dins lo pitre
 mon còr ne'n beguèt de litres
 es carema dins mon astre
 monarca devengut pastre
 Paris pas vist
 faguèri de tu mon Elena
 passèri la mar en cadenas
 laissèri totei mei penas
 canti lei mòts de bilànci
 mòts naissuts de l'ancian
 de seda distancia
 fau de veus de tei paravlas perdudas
 voliáu de palais e d'òrts 'mbé de pavons
 pas d'espaventaus
 es pas mentau
 ma peur es paciènta
 l'espaci entier es d'aur
 aimi pas leis espaines
 e lei laissi pas m'amudir
 l'espèr en ieu es tòrt

liure dei remembers dins ma tèsta
 lo solev sus lei piramidas
 te prenguèri tu per mon amira
 eres pas lèsta tu mon amiga
 ton odor m'aclopa ton ombra paciènta
 fa venir lo calament
 siáu lèst a combatre, ma lenga polida
 desparesse talament
 monarca devengut tigre
 dins l'arena voli viure, monaca devengut liura
 voliáu de palais e d'òrts 'mbé de pavons
 pas d'èsser pas ben tant sentimentau

repic

ai pas de temps per la crença
 regacha quand monti la penda
 es ara que l'abandon tempta
 ma lenga perduda es encanta
 ai mai de mila ans de mestreja
 dei mòts e dei sons dins lo calameu
 siáu en equilibri estrechi l'espaci
 de Tupac a Trencavièn

ai l'arma faramina
 dins lo còr ai famina
 canti lei mòts de familha
 la lenga dei rèires camina
 creissi talament
 siáu aquí per ganhar l'acarament
 fau de fautas aparentament
 crebon que siáu novia lo vici l'an
 fan la farça faussa / facilitat
 men garci èsser mèstre / difiale

Fau que me'n vagui suau
 tornar coma vn Caravagi
 vagueji trobar dus lo bagatge
 cantariáu en arameu
 tastar ton gost caramela
 ta boca ch'ucosa de mèu
 voli me negar en èla
 ton retrach me regala
 mon pitre la plaga la bala
 l'care se cramèt leis alas
 voli me regar en èla
 i a mai de mila ans de destrucis
 de tot ce que siam fa encara mau

siam lei reis d'aur de la pròsa dicha
 bòrd que fugissem son idor
 polida ròsa richa laissa jaire
 lei traidors son bidòrs
 voli despassar lo mau
 èsser pas vos
 pareissi pas antau siáu tormentau

passarai lo destrech que nos liga
 que d'èsser tres estiga
 ma tristessa e siáu las
 e aici s'escriv ce que lo mai compta
 es que la creença sens dobtè
 e l'amor sens ombra
 s'ameritan la rota
 biguesse longa
 pèr anar quèrre au fons de la dotz
 la gota doçor que dedins
 se viam totei dos

« Mas ieu enfant pichonet
 voli viure, voli estar drech »
 Mauris, tèxte d'Alan Pelhon

TEMPS DEI SÒMIS

بصري يا عين بصري
في مليون نفس
بعثمة عيوني
عم تشكي من سواد النور
في حلم مطمور
و مصطبة و زوار

عم يرصدوا ماضي الأيام الجاية
بصري يا عين بصري

tu, me rejoñaràs benlèu aqueste ser
trobarè lo sòm e tap perlas jol coissin
tu, encara fa jorn, ieu téperai aici
que los sòmis arriben, qu'aparesca ton sen
ieu, vendrè agachar dins tos vèlhs, un miralh
un rebat, mon retrach, ton èime corporal
tombarè de contunh dins ta granda espirala
te vendrè agachar dins un darrèr badalh
ton iris me farà dintrar dins ton astrada
ton estelum entièr vendrè la davalada

vaquí lo temps dei sòmis a passat
espèri ren
que la patz sota d'aubres enaurets
aquí veïem lei retrachs d'aurats
s'espelirem
dins lei braç d'unes amics oblidats
andin narem un jorn acampats
respirarem
liberats de l'aura dei temps passats

siam sus una dralha polida
tu mon amiga preüda lega
vivem la vida au bòrd de l'iga
où! passa lila man mon còr a d'encüas
cachaïre d'amar encara decüsa
mén vau en vòu, ton arma m'atira
visqueriam pas en van
lo monde nos mira
l'abonde me calma, estranja lei
nén perdi mon ira
ai que de remembers de doça via
aquela vida un jorn s'arresta
estranja lei

ange dei temps de vaga somiada
ai ges de tencha
l'onda escata mei piadas
fem de fuecs sens fin
d'entants se'n van
viven seno vam es brut
son pichons, de santo bessai pas
son decents se'n van sens bruch
mon dessenh ditz ren
sens ges d'encens brutla te vòli tu
monde ensems exista pas enfin eisiti pus
ai de sau dins mei saumes
de sang, de faune deçauput
de centenaus de centaures mòrts
que m'avrián defendut
siám paravla d'aur
parli pareis qu'és d'art
testard descendent dau parlar mut
estent qu'és tard parlam d'art madur
pas d'armadura parli l'arma pura
ma lenga dura
tant viva tà convençut, es consensus
lenga fusta creses qu'és lo parlar gus

fas just lo faus es fosc en fach es fòv
estraiàm mai que çò que penh
qu'aviam cresegut
fem de fuecs sens fe enfin es van
fau far lo verbe lutz
fau de fuelhas foscas de rimas just
per pas perd re l'us
es l'espèr que m'a permes dins l'ermàs
d'èsser fòrt pas tus
e sempre es detràs la mòrt
que dins mon còr i a tu

quand partirai
vos va dieu ara
me vieu coma un aucèu
leugier

que montarà
tant e encara totjorn
mai lèu
totjorn mai aut sens se sociar
d'onte son viatge
s'aca barà

ME'N VAU

ai l'arma gelada e la man geirada
e lo gibre estaca mei labras
e mon pitre s'abra sota lei cades

mei bregas liuras
gotas de vida

que degun lei gusta
siáu ieu l'òdia e la faula
e la falta que brutla
e la fam sens fin
l'enfant sens filha
per li dire « tant »

siáu lo temps las que passa lèu

onte me'n vau degun li va
detràs lei vaus
que lo vent d'ivern
se lèva e se lava
ma paraula londa

me siáu negat
dins una dorga seca
sens ges de gota
un ange me toca
e alvencha la fossa
mon bof s'amorça escota

ma lenga s'engana de rota

siáu la frucha poirida
la lucha perduda
d'aquesta epòca
lo voide lo gost de la luna
aluca lo potz e tuita
siáu la justa lutz escota

capiti pus de dormir
e piti pus ai pietat pus
capissi pus de morir
de corre fau rire capiti pus
de passar la manca e

mon còr de tanca tant

Quand serai mòrt
M'enterrarètz
Al pus fons de la cava
AEIOU

vòli volar sus lo serre
luech de la terra
vòli dançar sus
lo monde endormit
coma un fiu de seda banhada

povo de l'artèri
es lo potz de l'art
èra lo postulat de l'apòstol
èri la poussa podra a la boca

lenga mòrta èstre brut
letra muta laïssar brutlar l'ús alucat

l'a ges de doçor dins mon còr sorn
diáu sadol me'n vau
coma l'esmaut romput m'esmauguèt
cu saup ce que vòu
aqueu monde sens color
perdi l'espèr qu'ai
perquè non sai
es per èstre onèste
l'espèr tu l'as
ieu l'aspre l'ai près

quiti lo monde endormit
e quiti tot
a mièja lutz
capici tu de mon nis
quitar de sorrir
capiti pus
de passar la man e

mon còr s'estaca tant

re e voidi d'auborant dau pi vèu de la nuech
l'abbèti fresc

per leis oras cremadas
e la ròsa d'estiu que va tombar
ma fièvre partirem devers l'adrech d'un lamp
qu'es aquí coma aquò que se fau enanar »
(Jòrgi Reboul)

me'n vau onte degun li va
sens ges de camin
quand sarai mòrt enterratç me
l'uenh deis uèlhs dau monde brut
solet

toei meis amics prendràn
de flors passidas
per lei metre sus ma tomba
onte vau demorar
tot solet
y'en faguètç pas
me'n vau per mièlhs tornar
emai cramar dins lo cèu
fugir lo monde crudèu
sarai coma un aucèu me'n vau

me vai jitar d'amont
e saltar dins lo ren
veire la bauca lei baumas lei bauç
leis avencs
auçar mitat leis vèlhs au luenh
avans de m'amorçar
veirai Canaan vei e Sanaa deman
l'aurà de fuc dau Ponent au Levant
se levarà l'aurè finala e sarà l'auba
d'un monde perdut

sarà vengut lo temps dei Leviatans
e dei demons dau mitan dau monde

onte me'n vai degun li va

siáu la gelosia emai l'amor
la mòrt e l'ambrosia
la racina d'artemisa e la fuelha d'anis
siáu lo soleu de maganha
que se'n garça de toei vòstei jutjaments
que son càrcer s'afondra enfin
sarai ben lèu mai liure
qu'un libre sens tencha
mai viu qu'un pantais clus
que pus ren empacha en fach
ma paraula es ma vida e

la vida es una lucha sens relàmbi
es ansin.

- PICHÒTA FLOR (paraulas e musica rodin)

conten un extrach de "lei mòts" (Nicòla Alziary) cantat per Nicòla, e "quem soi lhevada" (Michel Maffrand) cantat per Nadau

- REI DE LA LUNA (paraulas e musica rodin)

Rosalie Baudry, Annabelle Baudry, Anaïs Lelièvre, Misè Babilha* (cant) Zoé Arnaud (vòtz)

conten un extrach de "auriáu aïmat" (Miquèla Bramerie) cantat per Miquèla

* Misè Babilha es: Magali Bizot, Joëlle Fondiklian, Isabelle Miard, Angelina Mousny, Noémie Saut, Lotty Thyssen e Cécile Van den Avenne

- LEIS ALAS DAU TEMPS (paraulas e musica rodin)

conten un extrach de "la mòrt de Còstasolana" escrich e dich per Max Rouquette

- PENSARAI EN TU (paraulas rodin - musica V & C Laborde e rodin)

Aninha Araújo, Lila Frayse, Caroline Dufau (cant)

Valentin Laborde (sansonha) Corentin Laborde (arpa)

conten un extrach de "lo desligaire" (V & C Laborde)

- MA CANÇON (paraulas rodin - musica V & C Laborde e rodin)

Valentin Laborde (sansonha) Corentin Laborde (arpa)

conten un extrach de "mon Dieu" (J.M. Mariou) cantat per Miquèla e "cala la plueia" (Palhon - Mauris) cantat per Mauris

- TEMPS DEI SÒMIS (paraulas rodin, Loïs Pezet, Alaa Mansour - musica rodin, Phonkhead, Loïs Pezet)

Loïs Pezet (cant), Alaa Mansour (vòtz)

conten una interpretacion de "requiem" (paraulas e musica rodin) cantat originalament per la Roquette

- ME'N VAU (paraulas e musica rodin)

Valentin Laborde (sansonha) Corentin Laborde (arpa)

Rosalie Baudry, Annabelle Baudry, Anaïs Lelièvre (cant) Zoé Arnaud (vòtz)

conten un extrach de "lo boièr" (trad) collectat per la Talvera aprèu de Marthe Naujac, a Castelhan de Mandalhas (12)

produit per rodin per Pantais Recòrds

enregistrat per Gerald Kventz au Denger studio, levat:

mesclat au Denger studio Marselha per Gerald Kventz e rodin

levat "rei de la luna", "ma cançon", "temps dei sòmis" e "me'nvau-part 2" mesclats per Olivier Margullo e rodin

masterisat per Dan Millice a Engine Room Audio, New York

fotografia: Santi Oliveri e arquis personaus • dessenh: Lauren Napolitano

escritura e grafisme: rodin • tissatge: Chloé Chagnaud / la Tòrna

DISTRIBUTED BY
PANTAIS
[recbrds]
© 2017 PANTAIS RECORDS.COM

